

KUNSZENTMÁRTONI UJSÁG

TÁRSADALMI HETILAP

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 k., félévre 4 k., negyedévre 2 kor.
Megjelenik minden vasárnap. Hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

Felolós szerkesztő a háború tartamára:

MEZEY ISTVÁN

kántor.

SZERKESZTŐSÉG: Kölcsey-utca 1197 sz.
Dr. Kovács József ügyvédi irodájában.

KIADÓHIVATAL: Wolf Dezső könyvnyomdája

Karácsony.

Itt van dicső szent ünnepe a szent éjszakának, amikor a betlehemi rongyos kis istállóban Mária világra hozta gyermekét a kis Jézust, az Isten egy fiát, ki azért öltött emberi testet, hogy értünk szenvedjen, meghalljon, hogy bennünket megváltson.

Nem fényes palotát választott ki születési helyéül az emberi testet veendő Isten, hanem egy egyszerű istállócskát, hogy ez által megszentelje a szegénységet. Az ég és föld hatalmas Ura, a majd az ítélet rettenetes bírója, minden lény teremtője istállóban született. A fényes angyalok istálló felett zengték a glóriát, a három szent király oda zarándokolt szívének imádatával s szeretetének ajándékával. Rongyokba takaritan akarta látni Isten, egy szülött fiát. A szegénységet a nélkülözést adta osztályrészéül azért, hogy mi sem zugalódjunk szegény sorsunk ellen. Az Ur Jézus megtanított bennünket a türelemre,

az ő szent példája nyomán járjunk, mert az élet úgy sem örök, a gazdagság, öröm, szenvedés, nyomor, mindenminden mulandó, nem marad meg más, mint a halhatatlan lélek. Azt vissza kell adni Alkotójának, ki azt jutalomban, vagy büntetésben fogja részesíteni a szerint, amint megérdemli.

Az emberi testet öltő Ur Jézus minden szépet, minden jót, minden nemest lehozott magával az égből, hogy azt az emberiség szívébe ültesse át. Az ő születése nyitotta föl az emberiség szívéit, az ő szent vallásának jótékony balsama megváltoztatta az emberiséget. Az addig homályban tévelygő ember előtt világító fáklya lett az ő születése, amely beragyogta az egész világot. De nemcsak világított ez a fáklya, amely az égi hitet sugározta szét a világon, hanem melegített is. Édes forrósága megeresztette a hideg szíveket, felolvasztotta azoknak jegét hajlékonyá, fogékonyá tette a jó, a nemes iránt. Eleinte kevesen, később többen s ma már milliók élvezik az Ur Jézus születésével

földre szállt égi hit melegét, azt a meleget, mely az azt befogadó léleknek örök üdvösséget ígér.

S mégis hányan élnek a világon, akik nem akarják lelkükbe fogadni az Ur Jézust. Most van az ő szent születésének ünnepe, miért nem nyitjuk fel hát előtte beteg lelkeink ajtaját? Miért nem hívjuk szeretettel a születendő kisedet: jőjj isteni Megváltóm, legyen az én lelkem a betlehemi istálló!

Minden áldás, minden jó, minden segítség az Istentől származik. Volt-e rászorulva a világ teremtése óta az emberiség az isteni segítségre jobban, mint napjainkban, amikor a pusztulás, rombolás vihara már második éve tombol a világon s a halál kaszája oly dusan arat?

A szeretet szent ünnepén, az Ur Jézus szent születésének éjszakáján majd ha a harang megkondul s a születendő kis Jézus imáadására hívogató hangja bejárja a világot, menjük el mindnyájan a templomokba, vessük el szívünk ridegségét vigyünk abba szent áhitatot,

A mi Gyurkánk.

A „Kunszentmártoni Ujság” eredeti tárcája.

Miként aranyzáju szent János volt, szeretnék oly ékes beszédű lenni most, amikor ezt a történetet megírom. Ma — a világháború második esztendejében — amikor kivétel nélkül mindenki beleunt már a rettenetes vérengzésbe s amikor bár ki is önfentartási ösztöne diktálása folytán az előtte lejátszódó nagy tragédiában tapasztalt szomorú példák következtében fél a lövészároktól, amikor a «prima persona sum ego» elve annyira előtérbe lép, — szolgáljon példagyanóként ez a kedves történet, melynek hőse nem hatalmazott ugyan fel annak megírására, az ő egyszerű, puritán, dicsekedéstől ment jelleme, talán meg is nehezelt érte, de az ilyen történetet eltitkolni nem szabad, mert hiszen soha sem volt annyi szükség szép példákra, mint napjainkban, hogy annál nagyobb legyen a lelkesedés, annál lángolóbban dobogjanak a szívek s annál nagyobb legyen az elszánt elhatározás — megvédeni a hazát.

Az egész történetet egy tábori levelezőlappból merítettem.

Ott vannak az adatok száraz sorokban leírva, pár sor az egész, látszik, hogy a leíró,

csak a címzett unszolására adta rá a fejét ezen adatok közlésére. S mégis mily sok van ez egyszerű sorokban! Mennyi szenvedés, mennyi nélkülözés, mennyi dicsőség, mennyi hazaszeretet!

Ki ne ismerné a mi Gyurkánkat? Az ő neve fogalomná vált közöttünk. Őszintén mondom, s velem mondják mindazok akik őt ismerik, hogy valóságban a becsületesség megtestesülése ő.

Gyurkánk a mozgósítás megtörténte után ezredénél szolgálat tételre jelentkezett. Mint számfellett ideiglenesen szabadságolták. Ez a szabadság nem fért össze az ő jellemével. Nem hagyta nyugodni az a gondolat, hogy amikor oly sokan ott vannak már az elsők között, ő utoljára maradjon. Ujra jelentkezett, s miután engedni nem akart, bent tartották az ujoncok kiképzésére, mint egyszerű közlegényt. Telt, mult az idő, de Gyurkánk mindég rosszul érezte magát. Nagyon kényelmes volt neki az ujonc képezés, őt ez nem elégítette ki, ő többre, sokkal többre, a harcra vágyott. Ez év márciusában kívánsága teljesült s mint káplár került a frontra a Kárpátokhoz. A világot bámulatba ejtő eseményekben — melyek itt történtek — már aktív részt vett. A nyár folya-

mán beszéltem egy szentesi születésű, akkor még zászlós, ma már hadnaggyal, ki egy században volt vele. Ez a hadnagy beszélt, hogy Gyurka az egész háborút nem tekinti egyébként egy turista kirándulásnál. Kezében a puská hátán a föltények, nyakában egy színházi látszó s így felszerelve megy rohamról-rohamra. Ha fedezékből lőtte a muszkát, minden lövése után a szeméhez kapta a látszóvet, s azután megelégedetten jelentette ki: «meg vagy kutya muszka!» A csendes, háborítatlan napokon pedig megeresztette öblös basszusát és «höpp-»-ölt, mint itthon szokta.

Frontra vonulása után hamarosan szakaszvezetővé léptették elő, majd április 11-én feltűzték mellére a kis ezüst vitézségi érmét.

Ennek a kitüntetésnek története a következő:

Ez év április hó elején Zemplén megye egyik községe közelében huzódott el a mi frontunk, melynek balszárnyán a kedves — s a háború folyamán közkedveltségre jutott — csehek állottak. Az oroszok már Magyarország földjén állva, akkori óriási sikereiktől elvakultan, támadást, támadásra intézve, megtámadták a front balszárnyát. Oly vehemensen támadtak, hogy ott a támadást visszatartani nem tudták s kényszerítve lévén a visszavonulásra, a fron-

ezzel boruljunk le az Ur oltára előtt s buzgóan, szívből imádkozzunk: kis Jézusunk, aki irántunk való nagy szerelmedből szállasz le a földre, a te szereteted mentsen meg bennünket védő karjaidat tárd ki édes hazánk, küzdő, szenvedő, nélkülöző kedveseink felett, fogadj be szent szived szeretetébe mindnyájunkat, töröld le a most oly sűrűn omló könnyeket, gyógyítsd be a fájó, vérző sziveket, szüntesd a rettentő csapásokat s adj mindnyájunknak csendes, nyugodt életet.

Mükedvelő előadás.

F. hó 19-én vasárnap este zajlott le a sebesültjeink karácsonyi ajándékára rendezett mükedvelő előadás.

Mióta a színházterem elkészült, talán nem fogadott be soha oly nagy publikumot mint vasárnap este. Zsufolásig megtelt a színház terem s még így is nagyon soknak vissza kellett menni, miután jegyeket kiadni már nem lehetett. Soha szebben nem mutatott meg Kunszentmárton közönsége, hogy mennyire szereti kedves sebesült hőseinket, s érettük minden áldozatra kész — mint ezen estén.

Ott láttunk mindenkit. Inteligenciánk, iparosaink, gazdáink eljöttek, elhozták a szeretet adományát azoknak, akik azt nagyon megérdemlik, megteltek az összes ülőhelyek, megtelt a karzat s az állóhelyek, jeleül annak, hogy a szegényebb néposztály is örömmel hozta el filléreit, hogy annál több ajándék jusson sebesültjeinknek.

A műsort Király Gyula nyitotta meg egy ügyes próloggal. Utánna Ókrös Endre szavalt. Alkalmi verse mélyen meghatotta a publikumot, de nyomban utánna nagyon ügyes helyi kupléjával meg is nevette azt. Ezután következett a „Mindnyájunknak el kell menni” című 3 felvonásos színdarab előadása. A szerepeket, a mükedvelői társulat tagjai, kórházunkban ápolat katonák és ápolónők töltötték be. A darab tárgya a szabadságharcból van merítve s annak a mostani helyzethez való ügyes átalakítása

Sárossy Nándor érdeme, aki az előadást is rendezte.

Mükedvelőkkel szemben erős kritikát alkalmazni nem illik, de őszintén mondjuk, itt csak a rossz akarat tehetné azt.

Minden egyes szereplő kifogástalanul szépen játszott, mi,tha csak szent ihlett szállotta volna meg őket, a kitűzött nemes cél érdekében. Valamennyien külön-külön is dicséretet érdemelének, de lapunk kis terjedelme nem engedi meg, hogy bővebben kiterjeszkedjünk kénytelenek vagyunk hát általánosságban kijelenteni, édes mindnyájan gyönyörűen játszottak s úgy az élvezetes estéért, de különösen a nemes célért, fogadják hálás köszönetünket.

Sebesültjeink már napokkal az előadás-előtt, házról-házra járva árusították a jegyeket, s innen magyarázható, hogy az előadás estéjén jegyeket kapni már nem lehetett, azok teljesen elfogytak. Fáradozásunknak meg is lett fényes eredménye, mert tisztán csak jegyekért 628 korona 12 fillér folyt be. Gyönyörű szám, az őszinte, igaz szeretet jele, örök dísz, Kunszentmárton hazafias közönségének. Felülfizésekből is tekintélyes összeg 160 korona 60 fillér folyt be.

Felülfizetni szívesek voltak: Timon Zsigmond 8 korona. Dr. Sváby Lajosné 6 korona. Ifj. Józsa Ferenc 2 korona. Balogh Mór 8 korona. Schiffer Jakab fiai 5 korona. Mezey István 1 korona Dósa özsef 5 korona. Ifj. Szabó Andrásné 14 korona. Fazekas László 4 korona. Bozsik József 2 korona. Rozsi János 1 korona. Seleier Ede 10 korona. Ifj. Szaszko Ferenc 2 korona. Fgy. Tóth Károlyné 3 korona. Kiss Eleké 1 korona. Dr. Csávás Lajosné 10 korona. Dr. Gulyás János 2 korona. Balogh Mórné 6 korona. Doba Demeterné 4 korona. Özv. Pencsik Istvánné 2 korona. Lengyel Péterné 1 korona. Hegedűs Erzsébet 2 korona. Weisz Arthur 4 korona. Kiss Bálint 2 korona 50 fillér. Kakuk Matuzálem 2 korona. Rosznáky Géza 40 fillér. Valtner Ignác 2 korona. Özv. Kiss Péterné 5 korona. Klein Adolfiné 5 korona. Bozóky Ámos 6 korona. Lebovics Mór 5 korona. Karsai Ferenc 4 korona. Fazekas Mariska 2 korona 50 fillér. Talmácsi Mariska 1 korona. Szirom István 1 korona. Józsa Károly 3 korona 20 fillér. Dósa György 2 korona. N. N. 40 fillér. Berta Kálmán 2 korona. Benkő Mihály 40 fillér. Kampler Dániel 2 korona. Klein Testvérek 4 korona. N. N. 3 korona 60 fillér. Dékány N. 2 korona. Kovács Kálmán 2 korona. Szabó Pál 2 korona. Cseuz Mátyás 2 korona. Garay

György 2 korona. Wolf Dezsőné 2 korona. Összesen: 160 korona 60 fillér.

Ezek szerint tehát az előadás összes jövedelme: 788 korona 72 fillér volt. Ezzel szemben a kiadás 131 korona 76 fillér, maradt tehát sebesültjeink karácsonyi ajándékára 656 korona 96 fillér.

Az itt feltüntetett elszámolás még nem nyilvános, amennyiben az elszámoló gyűlés még nem volt megtartva, az adatok azonban hitelesek.

Előfizetési felhívás.

Egy év ismét lepergett. Egy évvel öregebbek lettünk. Egy pár nap múlva a Kunszentmártoni Ujság belép a hatodik évfolyamába.

„Hat esztendő van immár a Kunszentmártoni Ujság háta megett. Hat év óta szolgálja hiven a közügyet, hat év óta értesíti minden heten, vasárnaponként, Kunszentmárton és a tiszai alsó járás közönségét a heti eseményekről, a járás társadalmi és gazdasági ügyeiről.

„Az elmúlt hat év alatt a Kunszentmártoni Ujság mindenben teljesítette kötelességét. Éles szemmel figyelte az eseményeket és azokat hiven adta le az olvasóknak. Minden társadalmi ügyről tárgyilagosan referált, ahol kellett ott felemelte szavát és a közönség érdekében mindig sikra szállott. Lapunk sohasem volt szószátyár, — sohasem feszegette az egyesek ügyeit, — mindig csak a közérdek lebegett szeme előtt. Elmondhatjuk tehát, hogy a Kunszentmártoni Ujság nem volt részrehajló, amit irt, azt meggyőződésből, a tiszta igazságnak megfelelően irta meg.

„Hat év elmúlt ügyel-bajjal. Most jön a hetedik év. Hogy milyen lesz a ránk következő esztendő, nem tudhatjuk, de bizunk a Mindenhatóban, hogy jobb lesz, mint az 1915-iki veres év.

„Az idej karácsonyunk bizony nem lesz oly vig, olyan kedves. De kinek is volna kedve most vigadni, mulatni, mikor a haza veszélyben van, amikor fiaink, testvereink a harcúterben küzdenek? Bizony senkinek. Csendben ülünk és gondolatunk a jövőben révedez. Mi lesz? Mit hoz az újév?

„A Kunszentmártoni Ujság nem ad új programot. Marad a régi. Ezután is olyanok leszünk, mint voltunk eddig.

„Aki nem sajnálja azt a csekély előfizetési díjat, az fizessen elő a Kunszent-

tot az oroszok már oldalról is támadhatták. Nem maradt egyéb hátra, mint a tulerő ellen visszavonulni.

A helyzet kétségbeejtő volt. A némileg biztonságot nyújtó fedezékeket fel kellett adni, s azokból messze hátra vonulni volt kénytelen a front ezen része. Most már nem segíthetett más mint a magyarok Istene s a magyar vitézség.

Nyomban ki lett adva a parancs, visszaverni az oroszot. Édes hazánk területén tudva az ellenséget herkulesi erőt érzett nyomban minden fiu a karjában, s pillanat alatt neki fordult, az előbb még futó front rész az oroszoknak s azt gondolva, hogy az az előbb elhagyott s már elfoglalt fedezékben ütötte fel tanyáját, ezen elfoglalt fedezék visszahódításáért indultak.

Igen ám, de az orosz — vérszemet kapva — nem érte beazzal, hogy a fedezéket elfoglalta, hanem látva a mieink vissza vonulását, folytatta az üldözést.

Hegyes völgyes ez a vidék. A mieink már a völgyben voltak, míg az orosz pedig a hegytetőn elfoglalt fedezéket elhagyva, attól jó előre jutott.

Ekkor jött a parancs, visszaverni az oroszot s visszafoglalni a fedezéket.

Hátul az üldöző ellenség. Elöl már nyulnak a hegyek s ami azután következik az már a délibábos alföld, hazánk életára. A rajta látszó városok falvak, és tanyák oly ismerősek. Itt született az egyik, ott a másik. Egyiknek itt öreg szülei vannak, másiknak ott hitvese és gyermekei. S ezeket hagyják idegen járom alatt nyögni?!!! Nem és nem!!!!

Pillanat alatt visszafordult az előbb még üldözött üldözővé s a csatakép megváltozott!

Rettenetes tüzet indítottak a hegytetőn lévő oroszra, míg az, a hegyről lőtte a mieinket, kik közül kiki iparkodott magának hol egy kő, hol egy fa mögött fedezéket találni.

A parancsnokló tiszt, távesővel kémlelte az ellenséget s észre vette, hogy a hegyhát egy bizonyos pontjáról jó a legtöbb és legbiztosabb lövés. Ez a hely távol esvén hozzá, támadást nem kezdhetett ellene, figyelni kezdett tehát, vajjon ki lehet oda közelebb?

Megpillantotta a mi Gyurkánkat, kinek elve, csak biztosra lőni és nem pazarolni a municiót! Nyomban intett neki és felmutatott a kritikus helyre mintegy mondvá: „én a táv-

csővel látom, ott vannak, löj és hallgattad el a kutyákat, mert egy lábíg leszednek bennünket!!!

Gyurka az intést, mutatást el nem értve, felállt, s mintha csak Kunszentmárton utcáján sétálna vasárnap délután, szép csendben, elballagott a rettenetes golyózáporban s megkérdezte tisztjét, hogy mit is tetszik parancsolni? Válaszképen először is rettenetesen leszidták, amiért kockáztatta életét s csak azután mondta meg tisztje, miről is van szó. Gyurka erre sarkon fordult s amint jött, vissza ballagott, s a kritikus helyet szemben felállt egy fa mögé, mely talán fejét fedezte, de testét nem, s most már ő is szeméhez emelve öreg látcsővét, pár pillanat alatt elhallgattatva lett a ruszi lövöldözés, utánna «sturm» s a régi fedezéket visszafoglalták.

A személyes bátorság halálmegvetés s példaadásnak ezen gyönyörű ténye hozta meg számára a kitüntetést.

Ő elhatározta magában, hogy a háborút, mint közlegény fogja végig küzdeni. Egyszerű ember volt teljes életében, ki kötelességét mindig a legpontosabban teljesítette, legszentebb kötelességet vélt teljesíteni akkor, amikor a

mártoni Ujságra, mert a közönség támogatása nélkül, ebben a drága időben, nem tudjuk lapunkat előállítani és nem lehetünk Kunszentmárton és a tiszai alsó járás ügyeinek és eseményeinek igazi szószólója.

Fizessen elő tehát mindenki a Kunszentmártoni Ujságra, ne sajnálja senki azt a pár koronát, mert lapunk megérdemli a közönség támogatását: mindig beváltotta azt, amit ígért.

A „Kunszentmártoni Ujság” szerkesztősége.

HIREK

Kunszentmárton, 1915. december 26.

Hétről-hétre.

Szép kis szobában beteg ágyon
Halványan fekszik egy fiu.
Szemére nem jött édes álom,
És arca oly bus, szomorú.
Sem éjjele, sem nappala
Fáj szegénynek a dereka.

Pár hét előtt még vőlegény volt.
Boldog, vidám és oly bohó!
Nevetett, kacagott és dalolt
És ime mi most a való:
Sem éjjele, sem nappala
Fáj szegénynek a dereka.

Jó annak aki nem nőül meg
Nem vesz gondot a vállára
Oly szép vidám a legény élet
Nincs gondja, nincs buja, baja
Van éjjele, van nappala
Soha sem fáj a dereka

— **Lapunk előfizetőinek, olvasóinak és munkatársainak boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk.**

Személyi hír. Mihály Gyula állami iskolai tanító, közszeretben álló Gyurkánk a harciérről 14 napi szabadságra haza érkezett. Mint egyszerű két csillagos káplár került el f. év márciusában a frontra, ahol rettenetesen bátorsága, halálmegvetése, jó példaadása, meghozta számára a nagyon ritka kitüntetést, a fronton kapta meg az önkéntességi jogosultság elismerését s most már mint kadett mutatta be magát barátainak. Ezen kívül a kis ezüst vitézségi érem is díszíti mellét. Gratulálunk!

haretérre ment s feltűnni ott sem vágyott. Számitásait azonban felletesei keresztül huzzák. Fellebbvalói határozott parancsára f. évi október hó 10-én be kellett adni kérvényét önkéntességi jogosultságának megadására. Ezen kérvényét november 10-ére kedvezően elintézték. Erre még november 12-én felterjesztették kinevezésre s már november 16-án kadett aspiráns lett, december 4-én pedig kadett.

Száraz, rideg tényt, megtörtént dolgot irtam itt le s a szememből még is kicsordul a könny. Van-e ennél szebb, lehet-e dicsőbb példa s vajjon történt-e hasonló eset a háboru tartama alatt? Egy és fél éve tart már a rettenetes háboru, melynek oly sok számtalan hőse van már, sőt jó lélekkel elmondhatjuk, egytől-egyig hősök, de az itt leírt s így megtörténtek után, amikor az nyer beigazolást, hogy akad egy ember, aki nem a tisztí iskola útján, hanem a fronton hét hónapi küzdés, szenvedés, nélkülözés, rettenetesen bátorság, jó példa adás, halálmegvetés és feleteseinek kiérdemelt szeretete folytán küzdi fel magát a magasba — oly jól esik kimondanom; Gyurkánk! Ami hősiünk vagy!!!

—y—n.

— **Kórház vizsgálat.** Vöröskereszt kórházunkban f. hó 20-án tartotta meg Hám főhadnagy és dr. Szeghő ezred orvos a vizsgálatot. A vizsgálat eredményéről „Sebesültek kórháza” című rovatunkban számolunk el.

— **Mükedvelői előadás.** Amint halljuk, a f. hó 19-én, sebesültjeink karácsonyi ajándékára egy erkölcsileg, mint anyagilag, oly szépen sikerült mükedvelői előadást karácsony másod napján közkívánatra ismételni fogják. Gratulálunk az eszméhez, mert ismerve közönségünk áldozatkészségét, a megismételt előadás befog hozni a kórház javára újabb pár száz koronát.

— **Bátor kun asszony.** Folyó hó 14-én este 7 óra tájban tolvajok járják Józsa G. József gazdálkodó lakásán. A gazda már ekkor lefeküdt, de az utca ajtót még nem zárták be, mivel az esteli ujság érkezését várták. A gazda felesége és leánya csendesen beszélgettek a lakó szobában, miközben kint zörejt hallottak. Nyomban felkeltek, kinyitották az ajtót, hogy a zörejt okát megtudják. Két Fáraó ivadékot láttak a szomszéd szobából kijönni, kik közül az egyik lehajolva letett valamit, amit minden bizonnyal karácsonyi ajándékba akart elemelni, mert az — mint később kitudódott — a gazdának egy pár ünneplő csizmája volt. Miután a turpisságon rajta vésztettek, a megjelenő háziaktól teljes alázzattal bocsánatot kérve el eblábtak azon kijelentéssel, hogy ők kenyeret akartak venni s tulajdonképen kenyérsütőgetőt kerestek.

Nem lévén hívott vendégek, legkevésbé bizalmasak, a gazdasszony jónak látta szét nézni a vendéglátó szobában, hogy a csizmákon kívül nem tűnt-e el onnan egyéb is. Szomoruan tapasztalta, hogy a morek két darab érettsajtot elemeltek. Bátor kun asszony lévén, nyomban utánuk eredt s a szomszéd-ban lévő kenyérsütőgetőnél el is csipte az ipséket. Itt minden előleges bevezetés nélkül nekik rontott, megragadva és ugyancsak huzgálva az egyik atyafi kabátját, hangos szóval követelte vissza a sajtokat. A more megijedt, társa ki akarván szabadítani a vasmarok közül a kollégát kabátjának másik szárnyát kapta marokra és huzta ellenkező irányban s a két ellentétes huzgálás következménye az lett, hogy a leforgott dáde egyszerre csak kipottyant a kabátból s nyomban futásnak eredt. Társa, — hogy a fő cinkos eltűnt, — ott hagyva a kabátot Józsané kezében szintén a sarkával kezdte fenyegetni a kompániát s ő sem véve bucsut elfutott. A kabát zsebében megtalálták a sajtot s még egy üveg pálinkát is. A kabátot Józsaék beadták a rendőrséghez, a két moret pedig keresik.

Minden esetre dicsérendő a Józsané bátorsága, aki egy maga szembe mert szállni két emberrel. Ja, ilyenek a kun asszonyok.

— **Kivonat az anyakönyvből.** Kunszentmártonban 1915. december 19-től december 25-ig **születtek:** Kocsis János, Gulyás Margit, Kökény Amália. — **Elhaltak:** Özv. Lázi Ferencné Szabados Katalin, Gyalai Tamás, Turcsányi Jánosné Szabó Rozália, Késmárki Imre (hősi halál).

**Adakozzunk
a Vörös-kereszt
kórháznak.**

Sebesültek kórháza.

F. hó 20-án hétfőn délután tartották meg Hám főhadnagy és dr. Szeghő ezred orvos kórházunkban a szokásos vizsgálatot. Az ápolásban részesült 46 sebesült közül 27-et, részben csapat szolgálatra, részben katonai kórházba, részben pedig fürdőre küldték s így sebesültjeink száma egyenlőre alaposan megfogyott. No de ez csak napok kérdése s el lehetünk készülverá, hogy pár nap alatt újra fel fog az szaporodni. Akiket a mostani vizsgálat elvezérel közülünk, legyen nekik vigasztalásuk, hogy az ünnepek előtt nem kell elmenniök, azokat még itt tölthetik. Akik közülük csapat szolgálatra mennek, örüljenek annak, hogy felgyógyultak, bátorítani őket nem kell, a magyar vérbe bele van oltva a haza szeretet. A katonai kórházakba és fürdőkre küldés a vizsgáló bizottság igaz ember szeretetére mutat, ők féltő gonddal őrzik az embert s tudják milyen sebesült hol nyer gyors gyógyulást.

Sebesültjeink részére karácsonyi adományok szépen jöttek be. Ebben a tekintetben Kunszentmárton közönségére igazán nem lehet panasz. A kórház fennállása óta napról-napra ellátta közönségünk adományaival a kórházat, mert belátja azt, hogy állandóan 70—80 sebesült eltartása óriási pénzbe kerül ma, és mert szívének igaz szeretete a hősöké.

— Az elmúlt napokban a közelgő ünnepekre a következő adományok folytak be

Dr. Nagy Ottóné 25 korona. Garay György 50 drb szivar, Garay Györgyné 50 drb sütemény, Hizza Editke 3 korona, Lebovics Mórné 6 korona, Tóth Bözsike 5 korona, özv. Szabó Józsefné 1 korona, Sáray Sz. Albertné 2 korona és 50 drb sütemény, dr. Gulyás Jánosné 4 korona, Fazekas Pál 10 korona, Nagy Géza 5 korona, Kunszentmártoni takarékszövetkezet 20 korona, Gazdasági takarékszövetkezet 20 korona, Vértes Emil 5 korona, Bozóky Álmosné 2 korona, Beszédes Dezsőné 2 korona, Kailinger Mariska 2 korona, Fazekas Imre 1 kosár dió, Nagy Károlyné 1 korona, S. Tóth Antal 1 korona 20 fillér, Huszár Béláné 2 korona, Fekete János 7 liter tej, özv. Kovács Istvánné 4 drb csirke, Darabos Sándorné 5 liter bab, 2 liter borsó, özv. Kis Lukácsné Fazekas Helenka 20 korona, dr. Janik Gézané (Mesterszállás) 6 drb ing, 1 drb lábravaló, 5 pár kapca, 3 pár harišnya, 1 drb hősapka, fél kiló csokoládé és 100 drb cigaretta, dr. Sváby Lajosné 50 kiló alma, P. Horváth Istvánné 6 liter tej és 8 drb tojás, Szántó András 20 drb tojás és 4 csirke.

Elsőrendű **bükkhasábfa** és I. a. **porosz szén**

Welsz Testvérek

betekincsi fatelepén kapható.

NÉVJEGYEK

csinos kivitelben készülnek

WOLF DEZSŐ

könyvnyomdájában Kunszentmárton.

ÚJ TEMETKEZÉSI VÁLLALAT!

Tisztelettel van szerencsém Kunszentmárton és vidéke nagyrabecsült közönségét értesíteni, hogy teljesen új temetkezési üzletemet **BELEZNAY ISTVÁN** ur házában (TITTEL KÁROLY ur szomszédságában) helyeztem el, ahol is a mai kornak megfelelő s a legkényesebb igényeket is kielégítő LEGUJABB és LEGDISZESEBB

TEMETKEZÉSI vállalatot

rendeztem be. Raktáron tartok: **érckoporsót, fakoporsót, szemfedeleket, sirkoszorukat** és a temetkezéshez szükséges legújabb díszes ravatalozási cikkeket.

Új üveg gyász kocsim kívánatra minden temetkezésnél rendelkezésre áll a nagyrabecsült közönségnek.

Amidőn erről a nagyérdemű közönséget értesíteni bátorkodom, már ezuttal is kijelentem, hogy ugy olcsó árak tekintetében, mint a legpontosabb kiszolgálásról a nagyérdemű közönséget biztosítom.

Szíves pártfogásukat kiváló tisztelettel kéri:

Várady Lajos

temetkezési vállalkozó.

Képes levelező-lapok nagy választékban.

Polgáriskolai tan-
könyvek, rajzesz-
közök és tanszerek
s általában minden-
féle iskolai cikkek
kaphatók.

Wolf Dezső
könyvnyomdája,
könyv-, papir- és írószer-
kereskedése
Kunszentmárton.

Mindenféle könyv-
nyomdai munkák a
legszebb kivitelben
gyorsan, pontosan
és kifogástalanul
készülnek.

Képes levelező-lapok nagy választékban.